

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIË LIMBURG.

Men schrijft in

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen, 13 centimen per
drukregel.

e Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever
e eigenaar van dit blad, groote Markt,
n° 51.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags,
donderdagdags & zaterdagdags.

TONGEREN, DEN 13 MEI.

CONCORDIA.

Toekomenden zondag 14 mei om 5 uren, algemeene vergadering der katholieke kiezers van het nton Tongeren, in het lokaal der Concordia. De katholieke kiezers, die stemrecht hebben in de provincie, zijn verzocht aan deze vereening tegenwoordig te zijn.

De kiezingen van juni aanstaande zijn ongetwijfeld de gewichtigste, die België sedert 1830 heeft geleefd. In juni zullen wij weten of onze nationaliteit een leugen is; of wij waardig zijn een afhankelijk vaderland te betreden. De vrijmetselarij kent geen nationaliteit, en ag er geene kennen. Waar haar sterkste voorlichter woont, daar is hare liefde en hare bewondering!

Vroeger, toen Napoleon III de hoop der vrijmetselarij uitmaakte, was alle geus hem verenigd; hij is de ontstaver van het mensdom, de man des oruwigangs enz.

Napoleon ging volgens de moortelbazen niet noeg vooruit in het bestrijden der Kerk, het nige doel der vrijmetselaars. Hij vergat, naar t gevoelen der Broeders, dat men hem alleenlijk s kerkhater op den troon had gesteld: Cavour, et heel de vrijmetselarij achter hem, zat hem op iehelen. Napoleon was de maker van het vereende alie, de loge wou het zoo; hij was voor een goed el de maker van het vereende Duitsland.

Uit vrees voor de loge, die hem over boord wilde ijten, en meermaals, door Orsini en anderen, nslag op zijn leven maakte, werd Napoleon de oodste verrader van Paus en Kerk.

Verlaten van iedereen, nam zijn rijk een schandijk einde te Sedan, en Bismark werd voor heel ereld de groote man.

Waar zijn de liberalen, geuzen of vrijmetselaars e niet voor Bismark zijn? Bismark is de verhe hield, de groote vooruitstrevende, de vrijheidschter (?) daar heel de wereld voor op de knieën is. In een woord, Bismark is de aanleider, waar de loge zich rondschaart, om de kerk van Christus n vervolgen en te martelen. Behalve het lijden, t hij den Duitschen katholieken veroorzaakt, is t door hem nog dat, bij middel van het geld r ontroonde Deutsche vorsten en van de vijf illiards, door het ongelukkige Frankrijk gestort t heel de wereld tegen Christus in het harnas ordt gedreven.

Luidop en op alle tonen roepen onze geuzen, t hier ook in België, indien het liberalisme ven komt, evenals in Duitsland, Zwitserland elders, het rijk der katholieken uit zal zijn.... Het rijk der katholieken?

Lach niet, lezer; ons rijk bestaat hier voorwaar n volle: Onze kerkhoven worden voor den voet eschonden en afgenomen; onze processies en edevaarten aangevallen en door simpele burgeeesters afgeschaft en verboden; de katholieken orden afgerost en doodgeslagen, als ze in het enbaar bidden of manifesteren durven..... Wij hebben toch katholieke ministers nu, zegt a. Ja, die hebben wij, en oneindig veel kwaad ehen die mannen zeker belet en tegengehouden.

Herstellen zij onze grieven niet ten volle, kunnen ij zelfs, in schijn, zekere burgemeesters nog iet overmeesteren, denk dan dat er naast het nisterie nog ministeries mogelijk zijn, die geen

officieel mandaat hebben. — Hadden wij geen katholieke ministerie gehad, al de vervolgingen in Duitsland tegen de katholieken, zouden hier bij ons hoogst waarschijnlijk ook reeds gewoed hebben.

Dat zoekt de loge en niets anders.

De aanstaande kiezingen stellen de volgende vragen:

1° Willen de Belgen al hunne goede scholen gesloten of verlamd zien, en hunne kinderen voortaan van God en gebod zien verwijderen, door onderwijzers, die niet meer hunne christene opvoeders. maar hunne hatelijke bedervers zullen zijn?

Men make dan, dat de liberalen winnen.
2° Wil België lijfeigen van Pruisen worden, in alles aan Bismark ondergeschikt?

Dat de geuzen dan overwinnen!
3° Wil het katholieke België de geuzen laten meester spelen in zijne kerken, ja tot op den predikstoel en aan den altaar, gelijk Bismark het in Duitsland doet?

Men kieze de geuzen!
4° Wil men geuzenpriesters zoals Reinkens, Mouls, Opsomer, Friedrich, Hyacinthe, enz.... terwijl de goede priesters in de gevangnissen zullen zitten, of den weg der ballingschap zullen ingetreden zijn?

Men geve de ministerzetels aan Bara, Bergé en anderen!
5° Is België zijn zelfbestaan moede?

Roept dan: Leven de verpruischte geuzen en vrijmetselaars!

Nietgeteugende de pogingen van het liberalisme om het werk der justitie en des bestuurs te beletten, komt er licht over de beestachtige feiten, die de Mechelsche geuzen den 13 februari hebben gepleegd. De heer Minister van openbare werken heeft op het bureel der Kamer de stukken neergelegd van het onderzoek, over den statie-overste te Mechelen ingesteld. Deze bediende, die, naar het oordeel zijner overheden, zijnen plicht niet gekwetst heeft, zal berispt worden. Op voorstel des heeren Snoy heeft de Kamer besloten tot het drukken van het verslag, welks besluiten waarlijk niet van aard zijn om de liberalen te voldoen.... Men zag het reeds aan de houding van den heer Jottrand, die op het einde der zitting als advocaat der wanorde opstond en eene heele reeks klachten en verwijzelen deed.

Uit het verslag blijkt ten duidelijkste, dat de aankomst der katholieken te Mechelen zonder verstoomis of wanorde plaats had; dat de stoet op vreedzame wijze de straten van Mechelen doortrok, en de onlusten eerst begonnen zijn om 7 ure des avonds. Alsdan kwam eene bende aanraders, begunstigd door de duisternis, op de stal naar de statie keerende reizigers gevallen, en wondde er verscheidene met stokken, steenen, messen en ponjaards.

Aangerande personen, behorende tot de hooge klasse der samenleving, wendden zich tot den statie-overste, en verweten hem zijne werkeloosheid.

Het is niet mogelijk geweest vast te stellen, of de lantaarns, in den omtrek der statie, voor de aankomst der reizigers, zijn uitgedoofd geworden... maar het is zeker, dat alle wanorde en mishandeling ophield, wanneer eindelijk de statie-overste door eenige zijner werklieden de plaats met fakkels deed verlichten. — Ontegensprekelijk bewijs, dat

de geuzen van Mechelen even groote lafaards als brutale schoelies zijn.

De heer Jottrand protesteerde tegen den blaam, waarmede de Minister van openbare werken den statie-overste treflen ging. « Dit is, zegt hij, enkel gedaan, om den heer Wasseige plezier te doen!... » De spreker betreurde ook de houding van zekere getuigen, waaronder de heer Wasseige — waarschijnlijk omdat hij te veel waarheid gesproken heeft.

Op dien onbeschaamden uitval ten voordeele der geuzen gaf de heer Minister van openbare werken een klinkend antwoord: « Gij zoudt willen (zegde de heer Beernaert), dat de geslagenen en gestokken beleedigd en geblameerd wierden. Ik protesteer met verontwaardiging tegen uwe aantijgingen. Als Minister der openbare werken gehoorzaam ik aan de ingevingen van mijn geweten; ik handel als rechter, en laat mijne besluiten in geene beleedigende bewoordingen in verdenking brengen! »

« Bravo! riep de gansche rechterzijde. — De heer Jottrand was echter nog niet geheel van het stuk gebracht. Hij betreurde nu, dat alleen katholieken waren gehoord als getuigen, waaronder vier katholieke representanten... »

Dit woord, dat eene schandelijke insinuatie inhield, werd door de rechterzijde hevig afgekeurd... « Wat weet ge er tegen te zeggen? Hebben zij geen recht, gehoord te worden? » Met deze vragen werd de triestige advocaat bestormd, maar hij hield zich alsof hij dood was, en vond het gemakkelijker voort te gaan in de beleediging, dan antwoord te geven. « Gij hebt rief hij uit), het gewicht uwer namen en uwer driep in het onderzoek geworpen... »

Nauwelijks was dit gezegd, of er ontstond in de Kamer een geweldige tumult. De geheele rechterzijde protesteerde tegen die gemeene aantijging, en de heer baron Kervyn van Volkaarsbeke riep den beschermver van het Mechelsch gespus toe: « Gij beleedigt uwe collegas! » De heer Jottrand liet nog niet af, en — hij was lang achter gebleven — de heer Bara sprong hem ter hulp met te zeggen, dat hij gelijk had... »

De heer Beernaert had geene moeite, om hun beide het mondsloot aan te doen. Hij herinnerde, dat den 14 februari een eerste onderzoek te Mechelen gedaan was door het gemeentebestuur, en dat men dan enkel gehoord had... den statie-overste en eenige zijner onderhoorigen. « En gij, gij noemt dat: onderzoek! » zei de heer Minister; dat zoudt gij voldoende achten, na eene zoo hatelijke gebeurtenis, als die waarvan de stad Mechelen getuige is geweest?

« Volgens den heer Jottrand mocht men aan geene katholieken gevraagd hebben, hoe zij waren mishandeld geworden; maar hij weet toch wel, dat al de geslagenen katholieken zijn. Dus, omdat de liberalen aangerand en geslagen hebben, zou de heer Jottrand geen onderzoek willen! »

Ten slotte heeft de heer Minister de plegers van den aanslag van 13 februari gebrandmerkt, zoo zij het verdienen. Hij noemde hen lafaards, eerlozen, verachtelijke lieden, en daagde de liberalen uit, hen openlijk onder hunne vrienden te rangschikken.

Het publiek zal weldra met volle kennis van zaken over de schandelijke feiten kunnen oordeelen, daar, gelijk wij hooger zelden, geheel het dossier, daartoe betrekkelijk, zal gedrukt worden.

De liefde van de liberalen voor het onderwijs.

Volgens de statistiek is van 1831 tot 1872 het

onmogelijk achten, willen zij op haar veertigste jaar daar zelfs nog niet voor doorgaan, maar zijn altijd in de weer om de verwoestingen der jaren te bedekken, en zich voor te doen als waren zij nog in de eerste jeugd.

II.

Oom Moelal.

Mijn oom, sir Matthew Meddle, was de beste mensch der wereld om iemand te helpen en diensvolgens had hij niet weinig ongelukken op zijne rekening. Hij wilde altoos helpen, altoos van dienst zijn, al verzerkede men hem op leven en dood dat men 't zelf beter kon doen. 't Was al te vergeefs wat men er tegen in bracht. « Ik heb niets te doen, zegde hij altoos; ik heb al den tijd; maar uw tijd is kostbaar. Laat die zaak dus maar eens aan mij over. 't Is voor geen last, integendeel, 't is nog wat uitspanning voor mij. »

Gelukkig nog als men het in de neus kreeg dat hij zijn dienst wilde aanbieden; want in dat geval kon men de kwade gevolgen van zijn goedgehartigheid voorkomen of ten minste verzachten. Maar 't waren altoos die verduivelde « heimelijke diensten » tegen welke geen menschelijke wijsheid kon waken en 't was als hij « steelsgewijze goed deed » dat zijn verderfelijke vriendelijkheid den zwaarsten nekslag gaf.

Ik zal mijne lezers niet vermoeden met een verhaal van de bijzonderheden der zeven huwelijken, die hij bekonkelde. Van die zeven huwelijken waren er zes ongelukkig; twee huwelijken waren liepen van elkaar weg: twee andere verlieten elkander bij minnelijke schikking na verloop van weinig dagen, en nog twee andere maakten zich aan nog grover feiten schuldig. Doch dat alles

getal bijzondere burgerlijke scholen verminderd van 2175 tot 867. De meeste dier inrichtingen waren bestuurd door liberalen.

Gedurende hetzelfde tijdvak vermeerderden de vrije godsdienstige scholen van 1103 tot 2129, dit is: eene vermeerdering van 95 t. h.

Zie daar de maat, het peil van de liefde der liberalen voor het onderwijs!

Veel geschreeuw, weinig wil!

Scholen bouwen met het geld der katholieken, tegen dezen, dat kunnen zij.

Op eigen voet, met eigene penningen er inrichten, — niet goed.

Trop pingres!

En toch maar — blageeren.

De heer Minister van binneulandsche zaken heeft op het bureel der Kamer de stukken neergelegd betrekkelijk het bestuurlijk enquest over de wanorders te Mechelen. De heer Woeste heeft gevraagd dat er eene volledige lijst zou worden opgemaakt der gewonden en gekwetsten op 13 februari, met aanduiding van hun verblijf. De heer Delcour heeft beloofd dat te zullen doen.

In de zitting van toekomenden dinsdag zal het wetsontwerp beraadslaagd worden, dat een krediet opent van 36 millioen voor de uitvoering van openbare werken. Men zegt, dat de liberalen deze gelegenheid zullen te laat nemen om eene « groote politieke en financiële (!) discussie te openen. »

Is er een nieuw « bankroet » op handen? De Belgische rent 4 1/2 staat aan 105!

De liberale partij wil in de Kamer gerucht maken. Men zegt, dat de komedie de toekomende week zal worden gespeeld.

Noch het gouvernement, noch de meerderheid der wetgeving, noch het kiezerskorps, zijn bang van het lawij. Noch de eene noch de andere heeft zich iets te verwijten; het ministerie bestuurt met gematigdheid, de meerderheid doet geene partijakten, het kiezerskorps wacht!

Het is niettemin goed, de aandacht des publieks op het plan der geuzerij te vestigen. Het verraadt hare onmacht en hare impopulariteit.

Inderdaad, het is alleen door woeling, bekend zij zelve, dat zij ooit weer het bewind zou kunnen meester worden. In dagen van rust, kalme en bezadigdheid kan zij niets dan verliezen. Hare hoop is gebouwd op rumoer en troebels.

Houdt dit feit de veroordeeling niet in der liberale secte?

Voorzeker! Zij ziet geene kans bij de menigte iets te winnen door overleg en redeneering; haat en drift zijn de enkele hefboom der partij!

De meeste burgers zijn van rustigen aard, en gaan niet mee. De lawijmakers zullen nog eens arbeiden voor den koning van Pruisen.

Kiezingkroniek.

Te Brussel zullen de katholieken in juni, met eene volledige lijst van kandidaten, de worsteling aangaan. De lijst zal namen bevatten van bekwame en deftige mannen uit geheel het arrondissement.

De katholieke kiezers van Wavre hebben tot kandidaten voor de Kamer uitgeroepen: de heeren t'Serstevens en baron Snoy, uittreddende leden, en de graven du Monceau en Eug. de Meeus. Deze lijst kan niet nalaten, zegepraalend uit de kiesbus te komen.

OOM EN TANTE.

TWEE VERHAALTJES NAAR HET ENGELSCH.

(2^e Vervolg.)

Gemakkelijk kan ik mij de ieverzucht en al de verige aandoeeningen van Asschepeesters zusters erbeiden, toen deze de tot hier toe zoo verachte ester met den prins zagen dansen, maar ongetwijfeld waren zij niet heviger dan de gewaarwordingen mijner beide tantes, toen zij op dien avond den rijken, welgemaakten, hoog geboren, en in een krijgsdienstigen baron Eduard G., de ude Saar, gelijk zij haar gewoonlijk noemden, gen ontvingen en verwelkomen op den erbiezigen en toch teederen toon van een minnaar; en ooren hoé hij, met voorbijgang van zoovele onge, schoone en hoogadelijke dames, haar verht met hem het hafte willen openen, eeneer, die ij erbidiglijk af sloeg, met evenveel liefstalligheid is welvoegelijkheid, aanmerkende, dat er dames egenwoordig waren, wier veel hooger rang ar op die eer aanspraak gaf.

— De eer is aan mij, riep de beleefde gastheer, erwijf hij hare hand vette, die hem zonder egenstreven gegeven was. Hoe lang, voegde hij r fluisterend bij, terwijl de dans begon, hoe lang eb ik gerekeid naar het oogenblik, op hetwelk k deze hand zou mogen ontvangen, een geluk, arvan rang noch stand mij nimmer zullen doen zien.

Er was wellicht geene vrouw in de zaal, die iet zich verhoogveerdig zou hebben op het ompliment, dat Eduard aan Sara had toegelield, maar geene was er op wie 't zoowel

toegepast was, als op haar; want zij was zijne geliefde van beider jeugd af; die om zijnentwil jaren van eenzaamheid en opoffering had verduurd, zonder andere zekerheid van zijne voortdurende getrouwheid dan dat vast vertrouwen op zijn karakter, dat haar nimmer aan de mogelijkheid deed denken, dat hij ontrouw kon zijn of haar vergeten hebben. Ook hij was deze trouwe liefde niet onwaardig. Ook hij had veel geleden; hij had de gramschap van zijnen hoogmoedigen vader verduurd, het ouderlijke huis moeten verlaten, jaren vol onbering en gebrek doorgebracht.

— Maar dat is thans alles voorbij, zeide hij, terwijl hij een heimelijken tranen van zijn door de zon verbrand gelaat veegde. Ik heb voor u geleden, Sara! ik heb voor u gestreden; maar ik vertrouw beloofde te worden door mij nimmer in dit leven weder van u te scheiden.

Het was een gelukkige dag voor mijnen grootvader toen hij zijne geliefde dochter naast den aanzienlijken Eduard G. voor het huwelijksaltaar zag staan, en zijne voorspelling ten haren aanzien toch vervuld zag. Wat mijne beide jongere tantes daarbij gevoelden, zal ik maar niet onderzoeken; maar ten nutte van zoodanige mijner lezeressen, die al te spoedig gewoon zijn oudere, en mischieen schoonere vrouwen dan zij zijn, met de naam van oude vrijsters te bestempelen, zal ik hier bijvoegen, dat deze twee ongelukkige zusters van Sara, thans jonge jufvrouwen van veertig en twee-veertig jaren zijn, en deze dagen den bruiloft van de jongste dochter van haren schoonbroeder, den baron G., hebben bijgewoond zonder eenig uitzicht van uit haren ongeluude staat verlost te worden. Hoewel zij ook verklaard hadden oude vrijsters te willen heeten, als zij op haar een-en-twintigste jaar nog ongeluude waren, gelijk zij zeiden, toen zij de verwezenlijking van zulk een beoortens

(Wordt vervolgd.)